

עפ"ג 4417/05/23 - מדינת ישראל נגד נתנאל אילוז

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

עפ"ג 4417-05-23 מדינת ישראל נ' אילוז

בפני **כבוד השופט אלעזר נחלון**
מדינת ישראל
נגד
נתנאל אילוז
משיב

החלטה

א. כללי

1. לפניי בקשת המערערת לעיכוב ביצוע עונש שירות לתועלת הציבור שהוטל על המשיב, עד להכרעה בערעורה על אי הרשעתו ועל קולת עונשו.
ב. רקע תמציתי
2. המשיב הורשע במסגרת הסדר טיעון בעבירות של התקהלות אסורה ותקיפת שוטר בנסיבות מחמירות. מעובדות כתב האישום המתוקן שבהן הודה המשיב עולה, בתמצית, כי במסגרת הפגנה בלתי חוקית כמתואר שם הוא יידה אבן כלפי שוטר ממרחק של כארבעה מטרים, ופגע בכתפו.
3. בעניינו של המשיב הוגש תסקיר שהמליץ על אי הרשעתו ועל הטלת עונש שירות לתועלת הציבור. בית משפט השלום בירושלים (כבוד השופטת ש' לארי בבלי) אימץ את ההמלצה, ביטל את הרשעת המשיב, והטיל עליו שירות לתועלת הציבור וכן התחייבות להימנע מעבירות דומות.
4. המערערת הגישה ערעור על ביטול ההרשעה ועל קולת העונש. בתמצית נטען כי בית המשפט לא ייחס משקל הולם לחומרת העבירות שביצע המשיב ולצורך בהתרעה, הכל כמפורט בהודעת הערעור. המערערת עתרה להרשיע את המשיב ולהשית עליו מספר חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי וקנס.
- ג. הבקשה ועמדות הצדדים
5. בד בבד עם הגשת הבקשה עתרה המערערת לעכב את ביצוע עונש השירות לתועלת הציבור שהוטל על המשיב. לטענת המערערת, אם לא תתקבל הבקשה "קיים חשש כי לא ניתן יהיה ליישם את תוצאת הערעור", אם יתקבל.
6. המשיב מתנגד לבקשה. לטענת המשיב לא תהיה כל מניעה להטיל עליו כל עונש גם אם יתקבל

הערעור. המשיב אף מציין את החשיבות מבחינתו להתחיל בריצוי העונש ולסיים את עניינו. כמו כן התייחס המשיב לסיכוי הערעור, שלטענתו אינם מן הגבוהים, והעלה טענות נוספות.

7. בהמשך להחלטה מיום 2.5.23, ובהעדר התנגדות הצדדים, ההכרעה בבקשה ניתנת על יסוד הכתובים.

ד. הכרעה

8. דין הבקשה להתקבל.

9. כידוע בהחלטה בבקשה לעיכוב ביצוע גזר דין יש לשקול שיקולים שונים, מהם הנוגעים לאינטרס הציבורי ומהם הנוגעים לנידון (ראו: ע"פ 111/99 שוורץ נ' מדינת ישראל, פ"ד נד(2) 241 (2000)). כאשר מדובר בבקשה לעכב ביצוע עונש שירות לתועלת הציבור או מאסר בדרך של עבודות שירות בשל ערעור על קולת העונש, הרי שבמסגרת האינטרס הציבורי יש לשקול גם את הצורך "להותיר לערכאת הערעור בענייני ענישה מירוח שיקול דעת רחב ככל הניתן, ולהימנע, בגדר האפשר, מכבילת שיקול דעתה בסד של נתונים מקובעים העלולים להגבילה בקביעת ענישה ראויה" (ע"פ 55/06 מדינת ישראל נ' זלינגר (15.1.2006)). על כן, הנטייה במקרים כגון אלה שכאן היא לעכב את ביצוע העונש, כדי שלא ליצור "מעשה עשוי" שעלול להגביל את שיקול דעת ערכאת הערעור (ראו למשל: ע"פ 2929/02 מדינת ישראל נ' סבירסקי (18.6.2002); ע"פ 5112/05 מדינת ישראל נ' זלדטי (21.6.2005); ע"פ 5986/10 מדינת ישראל נ' פלוני (13.8.2010)).

10. יתר על כן, כאשר מדובר בעונש של שירות לתועלת הציבור, הרי שהסמכות להטילו מותנית בכך שלא ייגזר עונש מאסר בפועל. במובן זה, אם לא יעוכב ביצוע העונש והערעור יתקבל כך שיוטל על המשיב מאסר בפועל (ולאפשרות לעשות כן גם כאשר העונש בוצע ראו ע"פ 1606/17 שווא נ' מדינת ישראל, פסקה 15 (8.4.2018)), הרי שעלול להיווצר מצב שבו בדיעבד יתברר כי המשיב ביצע עונש שלא היה מקום להטילו עליו (השוו: בש"פ 1494/92 מדינת ישראל נ' צוברי, פסקה 4 (1.4.1992)).

11. הנה כי כן, מבלי להידרש לסיכויי הערעור באופן קונקרטי, הרי שהאינטרס הציבורי במקרים כגון דא תומך בעיכוב ביצוע העונש. ניתן להבין את רצונו של המשיב לרצות את עונשו ולהמשיך בחייו, אולם רצון זה אינו יכול לעמוד אל מול האינטרס הציבורי הנזכר, מה גם שממילא כל עוד הערעור תלוי ועומד, המשיב לא יוכל להניח שההליך אכן מצוי מאחוריו.

12. הבקשה מתקבלת אפוא, וביצוע השירות לתועלת הציבור יעוכב עד להכרעה בערעור.

13. ניתן להשיג על החלטה זו בהתאם להוראות הדין.

ניתנה היום, ט"ז אייר תשפ"ג, 07 מאי 2023, בהעדר הצדדים.